

Versos de febrer

PER LO GAITER DE CALDERS

Amb la boca ben oberta,
podem dir joiosament
que ha estat una gran notícia
la visita al Parlament
europeu que han fet Romeva,
Junqueras i Puigdemont,
i que gràcies als de sempre
se n'ha assabentat mig món.
La sala de conferències
era un portal de Betlem
després que Esteban González,
per carta, hi fiqués el rem.
Hi ha fet pedagogia
per l'Europa que volem,
però tal com van les coses
no sé si ens en sortirem.

?Què vols dir? Que estem fent l'ase?
?Que hem tingut l'aigua en el coll.
fins que la CUP amb desgana
ha doblegat el genoll,
i només ara ens faltava
que en Vidal, el bocamoll,
desentonés com a jutge
amb undo de pit bemoll
tirant rocs a la teulada.
No fem pinta de patoll?
?De patoll? ?Sí: gent que avança,
però atropelladament.
?Qui t'ha dit que sigui fàcil
Catalunya independent?
Com que hi tenim poc a perdre.
Via fora, sometent!

Mentrestant aquí a Manresa,
ancorats en el passat,
ja que qui perd els orígens
també perd identitat,
hem volgut deixa constància
de la gent del veïnat
que van perdre bous i esquelles,
però no la dignitat
en la guerra fratricida
de mitjan segle passat.

Total vint-i-una plaques
amb el nom dels deportats
als camps d'extermini nazis,
que no poden ser oblidats.
Tan sols tres van sobreviure;
els altres assassinats.